

## APOCALIPSA LUI IOAN

1

1. Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile cari au să se întâmple în curînd. Și le-a făcut-o cunoscut, trimetînd prin îngerul Său la robul Său Ioan, -
2. care a mărturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut.
3. Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!
4. Ioan, către cele șapte Biserici, cari sînt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine, și din partea celor șapte duhuri, cari stau înaintea scaunului Său de domnie,
5. și din partea lui Isus Hristos, martorul credincios, cel întîi născut din morți, Domnul împăraților pămîntului!  
A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sîngele Său,
6. și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.
7. Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pămîntului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.
8. „Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfirșitul”, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.
9. Eu, Ioan, fratele vostru, care sînt părtaș cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.
10. În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe.
11. care zicea: „Eu sînt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă. Ce vezi, scrie într-o carte, și trimete-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea.”
12. M'am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și cînd m'am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur.
13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă pînă la picioare, și încins la piept cu un brîu de aur.
14. Capul și părul Lui erau albe ca lîna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului;
15. picioarele Lui erau ca arama aprinsă, și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.
16. În mîna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, și fața Lui era ca soarele, cînd strălucește în toată puterea lui.
17. Cînd L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mîna dreaptă peste mine, și a zis: „Nu te teme! Eu sînt Cel dintîi și Cel de pe urmă,
18. Cel viu. Am fost mort, și iată că sînt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.
19. Scrie dar lucrurile, pe cari le-ai văzut, lucrurile cari sînt și cele cari au să fie după ele.
20. Taina celor șapte stele, pe cari le-ai văzut în mîna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sînt îngerii celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice, sînt șapte Biserici.

2

1. Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mîna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:
2. „Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sînt apostoli și nu sînt, și i-ai găsit mincinoși.
3. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui meu, și că n-ai obosit.
4. Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintîi.

5. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintîi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.
6. Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele Nicolaiților, pe cari și Eu le urăsc.
7. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da să mănînce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.”
8. Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i:  
„Iată ce zice Cel dintîi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat:
9. „Știu necazul tău și sărăcia ta (dar ești bogat), și batjocurile, din partea celor ce zic că sînt Iudei și nu sînt, ci sînt o sinagogă a Satanei.
10. Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios pînă la moarte, și-ți voi da cununa vieții.”
11. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte.”
12. Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i:  
„Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tășuri:
13. „Știu unde locuiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ții Numele Meu, și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea cînd Antipa, marturul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana.
14. Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niște oameni cari țin de învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să mănînce din lucrurile jertfite idolilor, și să se dedea la curvie.
15. Tot așa, și tu ai cîțiva cari, deasemenea, țin învățătura Nicolaiților, pe care Eu o urăsc.
16. Pocăiește-te dar. Altfel, voi veni la tine curînd, și Mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele.”
17. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da să mănînce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decît acela care-l primește.”
18. Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i:  
„Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, și ale cărui picioare sînt ca arama aprinsă:
19. „Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale depe urmă, că sînt mai multe decît cele dintîi.
20. Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Iezabela, femeia aceea, care se zice proorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănînce din lucrurile jertfite idolilor.
21. I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!
22. Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimet un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.
23. Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că „Eu sînt Cel ce cercetez rărunchii și inima”: și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.
24. Vouă, însă, tuturor celorlalți din Tiatira, cari nu aveți învățătura aceasta, și n'ați cunoscut „adîncimile Satanei”, cum le numesc ei, vă zic: „Nu pun peste voi altă greutate.
25. Numai țineți cu tărie ce aveți, pînă voi veni!
26. Celui ce va birui și celui ce va păzi pînă la sfîrșit lucrările Mele, îi voi da stăpînire peste Neamuri.
27. Le va cîrmui cu un toiag de fer, și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere dela Tatăl Meu.
28. Și-i voi da luceafărul de dimineață.”
29. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.

1. „Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i:  
„Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele:  
„Știi faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.
2. Veghează, și întărește ce rămîne, care e pe moarte, căci n'am găsit faptele tale desăvîrșite înaintea Dumnezeului Meu.
3. Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține, și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.
4. Totuș ai în Sardes cîteva nume, cari nu și-au mînjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sînt vrednici.
5. Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.”
6. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.”
7. Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i:  
„Iată ce zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Celce ține cheia lui David, Celce deschide, și nimeni nu va închide, Celce închide, și nimeni nu va deschide:  
8. „Știi faptele tale: iată ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni n'o poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvîntul Meu, și n'ai tăgăduit Numele Meu.
9. Iată că îți dau din ceice sînt în sinagoga Satanei, cari zic că sînt Iudei și nu sînt, ci mint; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, și să știe că te-am iubit.
10. Fiindcă ai păzit cuvîntul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întregă, ca să încerce pe locuitorii pămîntului.
11. Eu vin curînd. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.
12. Pe celce va birui, îl voi face un stîlp în Templul Dumnezeului Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer dela Dumnezeu, și Numele Meu cel nou.
13. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.”
14. Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i:  
„Iată ce zice Celce este Amin, Marturul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu:  
15. „Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!  
16. Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.
17. Pentrucă zici: „Sînt bogat, m'am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,  
18. te sfătuiesc să cumperi dela Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și să vezi.
19. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe cari-i iubesc. Fii plin de rîvnă dar, și pocăiește-te!
20. Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.
21. Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.
22. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.

1. După aceste lucruri, m'am uitat, și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintîi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trîmbițe, și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întîmple după aceste lucruri!”
2. Numai decît am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.
3. Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu; și scaunul de domnie era

înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smaragd la vedere.

4. Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununi de aur.

5. Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete.

Înainte scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, cari sînt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

6. În fața scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi.

7. Cea dintîi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care zboară.

8. Fiecare din aceste patru făpturi vii avea cîte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinlăuntru. Zi și noapte, ziceau fără încetare: „Sfînt, Sfînt, Sfînt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!”

9. Cînd aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțămiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care este viu în vecii vecilor,

10. cei douăzeci și patru de bătrîni cădeau înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie, și ziceau:

11. „Vrednic ești Doamne și Dumnezeu nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!”

5

1. Apoi am văzut în mîna dreaptă a Celuice ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinlăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceți.

2. Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecețile?”

3. Și nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pămînt, nici supt pămînt, care să poată deschide cartea, nici să se uite în ea.

4. Și am plîns mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea.

5. Și unul din bătrîni mi-a zis: „Nu plînge: Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceți ale ei.

6. Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrîni, am văzut stînd în picioare un Miel. Părea jungheat, și avea șapte coarne și șapte ochi, cari sînt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimese în tot pămîntul.

7. El a venit, și a luat cartea din mîna dreaptă a Celuice ședea pe scaunul de domnie.

8. Cînd a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrîni s’au aruncat la pămînt înaintea Mielului, avînd fiecare cîte o alăută și potire de aur, pline cu tămîie, cari sînt rugăciunile sfinților.

9. Și cîntau o cîntare nouă, și ziceau: „Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost jungheat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sîngele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

10. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru, și ei vor împărăți pe pămînt!”

11. M’am uitat, și împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrînilor am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii.

12. Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost jungheat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!”

13. Și pe toate făpturile, cari sînt în cer, pe pămînt, supt pămînt, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicînd: „A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpînirea în vecii vecilor!”

14. Și cele patru făpturi vii ziceau: „Amin!”

Și cei douăzeci și patru de bătrâni s’au aruncat la pământ, și s’au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!

6

1. Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceti, m’am uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicînd cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi!”

2. M’am uitat, și iată că s’a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s’a dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască.

3. Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicînd: „Vino și vezi.”

4. Și s’a arătat un alt cal, un cal roș. Cel ce sta pe el a primit puterea să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se junghie unii pe alții, și i s’a dat o sabie mare.

5. Când a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia făptură vie zicînd: „Vino și vezi!” M’am uitat, și iată că s’a arătat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mîna o cumpănă.

6. Și în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un glas care zicea: „O măsură de grîu pentru un leu(1. Grecește: dinar.). Trei măsuri de orz pentru un leu! Dar să nu vatămi untdelemnul și vinul!”

7. Când a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul făpturii a patra zicînd: „Vino și vezi!”

8. M’am uitat, și iată că s’a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea, și împreună cu el venea după el Locuința morților. Li s’a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului.

9. Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut supt altar sufletele celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, și din pricina mărturisirii, pe care o ținuseră.

10. Ei strigau cu glas tare, și ziceau: „Pînă cînd, Stăpîne, Tu, care ești sfînt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sîngele nostru asupra locuitorilor pământului?”

11. Fiecărui din ei i s’a dat o haină albă, și li s’a spus să se mai odihnească puțină vreme, pînă se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, cari aveau să fie omorîți ca și ei.

12. Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m’am uitat, și iată că s’a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s’a făcut negru ca un sac de păr, luna s’a făcut toată ca sîngele,

13. și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, cînd este scuturat de un vînt puternic.

14. Cerul s’a strîns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s’au mutat din locurile lor.

15. Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s’au ascuns în peșteri și în stîncile munților.

16. Și ziceau munților și stîncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mînia Mielului;

17. căci a venit ziua cea mare a mîniei Lui, și cine poate sta în picioare?”

7

1. După aceea am văzut patru îngeri, cari stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vînturi ale pământului, ca să nu sufle vînt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

2. Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea,

3. zicînd: „Nu vatămați pământul, nici marea, nici copacii, pînă nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!”

4. Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patru zeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.

5. Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii;

6. din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii;
7. din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii;
8. din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii, au fost pecetluiți.
9. După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s'o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâni;
10. și strigau cu glas tare, și ziceau: „Mîntuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!”
11. Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrînilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s'au aruncat cu fețele la pămînt în fața scaunului de domnie, și s'au închinat lui Dumnezeu,
12. și au zis: „Amin.” „A Dumnezeului nostru, să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțămirile, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.”
13. Și unul din bătrîni a luat cuvîntul, și mi-a zis: „Aceștia, cari sînt îmbrăcați în haine albe, cine sînt oare? Și de unde au venit?”
14. „Doamne”, i-am răspuns eu, „Tu știi”. Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sîngele Mielului.
15. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui.
16. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță.
17. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

8

1. Cînd a rupt Mielul pecetea a șaptea, s'a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas.
2. Și am văzut pe cei șapte îngeri, cari stau înaintea lui Dumnezeu; și li s'au dat șapte trîmbițe.
3. Apoi a venit un alt înger, care s'a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s'a dat tămîie multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie.
4. Fumul de tămîie s'a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților.
5. Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar, și l-a aruncat pe pămînt. Și s'au stîrnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pămînt.
6. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trîmbițe, s'au pregătit să sune din ele.
7. Îngerul dintîi a sunat din trîmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sînge, cari au fost aruncate pe pămînt: și a treia parte a pămîntului a fost ars, și a treia parte din copaci au fost arși, și toată iarba verde a fost arsă.
8. Al doilea înger a sunat din trîmbiță. Și ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare; și a treia parte din mare s'a făcut sînge;
9. și a treia parte din făpturile, cari erau în mare și aveau viață, au murit; și a treia parte din corăbii au pierit.
10. Al treilea înger a sunat din trîmbiță. Și a căzut din cer o stea mare, care ardea ca o făclie; a căzut peste a treia parte din rîuri și peste izvoarele apelor.
11. Steaua se chema „Pelin”; și a treia parte din ape s'au prefăcut în pelin. Și mulți oameni au murit din pricina apelor, pentrucă fuseseră făcute amare.
12. Al patrulea înger a sunat din trîmbiță. Și a fost lovită a treia parte din soare, și a treia parte din lună, și a treia parte din stele, pentruca a treia parte din ele să fie întunecată, ziua să-și piardă a treia parte din lumina ei, și noaptea de asemenea.

13. M'am uitat, și am auzit un vultur, care zbura prin mijlocul cerului, și zicea cu glas tare: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete de trâmbiță ale celor trei îngeri, cari au să mai sune.”

9

1. Îngerul al cincelea a sunat din trâmbiță. Și am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ. I s'a dat cheia fântînii Adîncului,
2. și a deschis fântîna Adîncului. Din fântînă s'a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. Și soarele și văzduhul s'au întunecat de fumul fântînii.
3. Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ. Și li s'a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiile pământului.
4. Li s'a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii, cari n'aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu.
5. Li s'a dat putere nu să-i omoare, ci să-i chinuiască cinci luni; și chinul lor era cum e chinul scorpiei, cînd înțeapă pe un om.
6. În acele zile, oamenii vor căuta moartea, și n'o vor găsi; vor dori să moară, și moartea va fugi de ei.
7. Lăcustele acelea semănau cu niște cai pregătiți de luptă. Pe capete aveau un fel de cununi, cari păreau de aur. Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni.
8. Aveau părul ca părul de femeie, și dinții lor erau ca dinții de lei.
9. Aveau niște platoșe ca niște platoșe de fer; și vuietul, pe care-l făceau aripile lor, era ca vuietul unor care trase de mulți cai, cari se aruncă la luptă.
10. Aveau niște cozi ca de scorpii, cu bolduri. Și în cozile lor stătea puterea, pe care o aveau ca să vatăme pe oameni cinci luni.
11. Peste ele aveau ca împărat pe îngerul Adîncului, care pe evreiește se cheamă Abaddon iar pe grecește Apolion.
12. Cea dintîi nenorocire a trecut. Iată că mai vin încă două nenorociri după ea.
13. Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,
14. și zicînd îngerului al șaselea, care avea trâmbița: „Desleagă pe cei patru îngeri, cari sînt legați la rîul cel mare Eufrat!”
15. Și cei patru îngeri, cari stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost deslegați, ca să omoare a treia parte din oameni.
16. Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți; le-am auzit numărul.
17. Și iată cum mi s'au arătat în vedenie caii și călăreții: aveau platoșe ca focul, iacintul și pucioasa. Capetele cailor erau ca niște capete de lei, și din gurile lor ieșea foc, fum și pucioasă.
18. A treia parte din oameni au fost uciși de aceste trei urgii: de focul, de fumul și de pucioasa, cari ieșeau din gurile lor.
19. Căci puterea cailor stătea în gurile și în cozile lor. Cozile lor erau ca niște șerpi cu capete, și cu ele vătămau.
20. Ceilalți oameni, cari n'au fost uciși de aceste urgii, nu s'au pocăit de faptele mînilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și de lemn, cari nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.
21. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor.

1. Apoi am văzut un alt înger puternic, care se pogora din cer, învăluit într'un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc.
2. În mână ținea o cârticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stîng pe pămînt,
3. și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Cînd a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.
4. Și cînd au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!”
5. Și îngerul, pe care-l văzusem stînd în picioare pe mare și pe pămînt, și-a ridicat mîna dreaptă spre cer,
6. și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pămîntul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă,
7. ci că în zilele în cari îngerul al șaptelea va suna din trîmbița lui, se va sfîrși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor.
8. Și glasul, pe care-l auzisem din cer, mi-a vorbit din nou, și mi-a zis: „Du-te de ia cârticica deschisă din mîna îngerului, care stă în picioare pe mare și pe pămînt!”
9. M'am dus la înger, și i-am cerut să-mi dea cârticica. „Ia-o”, mi-a zis el, „și mîncă-o; ea îți va amări pîntecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.”
10. Am luat cârticica din mîna îngerului, și am mîncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea; dar, după ce am mîncat-o, mi s'a umplut pîntecele de amărăciune.
11. Apoi mi-au zis: „Trebuie să proorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.”

1. Apoi mi s'a dat o trestie asemenea unei prăjini, și mi s'a zis: „Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el.
2. Dar curtea de afară a Templului lasă-o la o parte nemăsurată; căci a fost dată Neamurilor, cari vor călca în picioare sfînta cetate patruzeci și două de luni.
3. Voi da celor doi marturi ai mei să proorocească, îmbrăcați în saci, o mie două sute șase zeci de zile.
4. Aceștia sînt cei doi măslini și cele două sfeșnice, cari stau înaintea Domnului pămîntului.
5. Dacă umblă cineva să le facă rău, le iese din gură un foc, care mistuie pe vrăjmașii lor; și dacă vrea cineva să le facă rău, trebuie să piară în felul acesta.
6. Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele proorociei lor; și au putere să prefacă apele în sînge, și să lovească pămîntul cu orice fel de urgie, oridecîteori vor voi.
7. Cînd își vor isprăvi mărturisirea lor, fiara, care se ridică din Adînc, va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî.
8. Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care, în înțeleș duhovnicesc, se cheamă „Sodoma” și „Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor.
9. Și oameni din orice norod, din orice seminție, de orice limbă și de orice neam, vor sta trei zile și jumătate, și vor privi trupurile lor moarte, și nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormînt.
10. Și locuitorii de pe pămînt se vor bucura și se vor veseli de ei; și își vor trimete daruri unii altora, pentru că acești doi prooroci chinuseră pe locuitorii pămîntului.
11. Dar după cele trei zile și jumătate, duhul de viață dela Dumnezeu a intrat în ei, și s'au ridicat în picioare, și o mare frică a apucat pe ceice i-au văzut.
12. Și au auzit din cer un glas tare, care le zicea: „Suiți-vă aici!” Și s'au suit într'un nor spre cer; iar vrăjmașii lor i-au văzut.
13. În clipa aceea s'a făcut un mare cutremur de pămînt, și s'a prăbușit a zecea parte din cetate. Șapte mii de oameni au fost uciși în cutremurul acesta de pămînt. Și cei rămași, s'au îngrozit și au dat slavă

Dumnezeului cerului.

14. A doua nenorocire a trecut. Iată că a treia nenorocire vine curînd.

15. Îngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s'au auzit glasuri puternice, cari ziceau:

„Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.”

16. Și cei douăzeci și patru de bătrîni, cari stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s'au aruncat cu fețele la pămînt, și s'au închinat lui Dumnezeu,

17. și au zis: „Îți mulțămim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mîna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești.

18. Neamurile se mîniaseră, dar a venit mînia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi prooroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pămîntul!”

19. Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis: și s'a văzut chivotul legămîntului Său, în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pămînt, și o grindină mare.

12

1. În cer s'a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna supt picioare, și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.

2. Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii, și avea un mare chin ca să nască.

3. În cer s'a mai arătat un alt semn: iată, s'a văzut un mare balaur roș, cu șapte capete, zece coarne, și șapte cununii împărățești pe capete.

4. Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului, și le arunca pe pămînt.

Balaurul a stătut înaintea femeii, care sta să nască, pentruca să-i mănînce copilul, cînd îl va naște.

5. Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cîrmuiască toate neamurile cu un toiaș de fer. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.

6. Și femeia a fugit în pustie, într'un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șasezeci de zile.

7. Și în cer s'a făcut un război. Mihail și îngerii lui s'au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei,

8. dar n'au putut birui; și locul lor nu li s'a mai găsit în cer.

9. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pămînt; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

10. Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mîntuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpînirea Hristosului Lui; pentrucă pîrîșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pîra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.

11. Ei l-au biruit, prin sîngele Mielului și prin cuvîntul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar pînă la moarte.

12. De aceea bucurați-vă, ceruri, și voi cari locuiți în ceruri! Vai de voi, pămînt și mare! Căci diavolul s'a pogorît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.

13. Cînd s'a văzut balaurul aruncat pe pămînt, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească.

14. Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremi, și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.

15. Atunci șarpele a aruncat din gură apă, ca un rîu, după femeie, ca s'o ia rîul.

16. Dar pămîntul a dat ajutor femeii. Pămîntul și-a deschis gura, și a înghițit rîul, pe care-l aruncase balaurul din gură.

17. Și balaurul, mîniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.

1. Apoi am stătut pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.
2. Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpînire mare.
3. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pămîntul se mira după fiară.
4. Și au început să se închine balaurului, pentrucă dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicînd: „Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?”
5. I s'a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s'a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.
6. Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe ceice locuiesc în cer.
7. I s'a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s'a dat stăpînire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.
8. Și toți locuitorii pămîntului i se vor închina, toți aceia al căror nume n'a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost jungheat.
9. Cine are urechi, să audă!
10. Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.
11. Apoi am văzut ridicându-se din pămînt o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur.
12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintîi înaintea ei; și făcea ca pămîntul și locuitorii lui să se închine fiarei dintîi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.
13. Săvîrșea semne mari, pînă acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pămînt, în fața oamenilor.
14. Și amăgea pe locuitorii pămîntului prin semnele, pe cari i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pămîntului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.
15. I s'a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.
16. Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte,
17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.
18. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șase zeci și șase.

1. Apoi m'am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.
2. Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul, pe care l-am auzit, era ca al celorce cîntă cu alăuta, și cîntau din alăutele lor.
3. Cîntau o cîntare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrînilor. Și nimeni nu putea să învețe cîntarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cari fuseseră răscumpărați de pe pămînt.
4. Ei nu s'au întinat cu femei, căci sînt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintîi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel.
5. Și în gura lor nu s'a găsit minciună, căci sînt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.
6. Și am văzut un alt înger care sbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie vecinică, pentruca s'o

vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și ori căruia norod.

7. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

8. Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mîniei curviei ei!”

9. Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mîna,

10. va bea și el din vinul mîniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mîniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n’au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!

12. Aici este răbdarea sfinților, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

13. Și am auzit un glas din cer, care zicea: „Scrie: Ferice de acum încolo de morții, cari mor în Domnul!” - „Da”, zice Duhul; „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!”

14. Apoi m’am uitat, și iată un nor alb; și pe nor ședea cineva care semăna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur; iar în mîna, o secere ascuțită.

15. Și un alt înger a ieșit din Templu, și striga cu glas tare Celuice ședea pe nor: „Pune secerea Ta și seceră: pentru că a venit ceasul să seceri, și secerișul pământului este copt.”

16. Atunci Celce ședea pe nor, și-a aruncat secerea pe pământ. Și pământul a fost secerat.

17. Și din Templu, care este în cer, a ieșit un alt înger, care avea și el un cosor ascuțit.

18. Și un alt înger, care avea stăpînire asupra focului, a ieșit din altar, și a strigat cu glas tare către cel ce avea cosorul cel ascuțit: „Pune cosorul tău cel ascuțit, și culege strugurii viei pământului, căci strugurii ei sînt copti.”

19. Și îngerul și-a aruncat cosorul pe pământ, a cules via pământului, și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mîniei lui Dumnezeu.

20. Și teascul a fost călcat în picioare afară din cetate; și din teasc a ieșit sînge, pînă la zăbalele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

15

1. Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri, cari aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s’a isprăvit mînia lui Dumnezeu.

2. Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mîna, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei.

3. Ei cîntau cîntarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cîntarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sînt lucrările tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sînt căile Tale, Împărate al Neamurilor!

4. Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești Sfînt, și toate Neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!”

5. După aceea, am văzut deschizîndu-se în cer Templul cortului mărturiei.

6. Și din Templu au ieșit cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte urgii. Erau îmbrăcați în in curat, strălucitor, și erau încinși împrejurul pieptului cu brîie de aur.

7. Și una din cele patru făpturi vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur, pline de mînia lui Dumnezeu, care este viu în vecii vecilor.

8. Și Templu s’a umplut de fum, din slava lui Dumnezeu și a puterii Lui. Și nimeni nu putea să intre în Templu, pînă se vor sfîrși cele șapte urgii ale celor șapte îngeri.

16

1. Și am auzit un glas tare, care venea din Templu, și care zicea celor șapte îngeri: „Duceți-vă, și vărsați pe pământ cele șapte potire ale mîniei lui Dumnezeu!”

2. Cel dintîi s’a dus și a vărsat potirul lui pe pământ. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii, cari

aveau semnul fiarei și cari se închinau icoanei ei.

3. Al doilea a vărsat potirul lui în mare. Și marea s'a făcut sînge, ca sîngele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, chiar și tot ce era în mare.

4. Al treilea a vărsat potirul lui în rîuri și în izvoarele apelor. Și apele s'au făcut sînge.

5. Și am auzit pe îngerul apelor zicînd: „Drept ești Tu, Doamne, care ești și care erai! Tu ești Sfînt, pentru că ai judecat în felul acesta.

6. Fiindcă aceștia au vărsat sîngele sfinților și al prorocilor, le-ai dat și Tu să bea sînge. Și sînt vrednici.”

7. Și am auzit altarul zicînd: „Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, adevărate și drepte sînt judecățile Tale!”

8. Al patrulea a vărsat potirul lui peste soare. Și soarelui i s'a dat să dogorească pe oameni cu focul lui.

9. Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare, și au hulit Numele Dumnezeului care are stăpînire peste aceste urgii, și nu s'au pocăit ca să-I dea slavă.

10. Al cincilea a vărsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. Și împărăția fiarei a fost acoperită de întunerec. Oamenii își mușcau limbile de durere.

11. Și au hulit pe Dumnezeu cerului, din pricina durerilor lor și din pricina rănilor lor rele, și nu s'au pocăit de faptele lor.

12. Al șaselea a vărsat potirul lui peste rîul cel mare, Eufrat. Și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților, cari au să vină din Răsărit.

13. Apoi am văzut ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei, și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, cari semănau cu niște broaște.

14. Acestea sînt duhuri de draci, cari fac semne nemaipomenite, și cari se duc la împărății pămîntului întreg, ca să-i strîngă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. -

15. „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de celce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” -

16. Duhurile cele rele i-au strîns în locul care pe evreiește se cheamă Armagedon.

17. Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: „S'a isprăvit!”

18. Și au urmat fulgere, glasuri, tunete, și s'a făcut un mare cutremur de pămînt, așa de tare, cum, de cînd este omul pe pămînt, n'a fost un cutremur așa de mare.

19. Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile Neamurilor s'au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mîniei Lui.

20. Toate ostroavele au fugit, și munții nu s'au mai găsit.

21. O grindină mare, ale cărei boabe cîntăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Și oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinii, pentru că această urgie era foarte mare.

17

1. Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.

2. Cu ea au curvit împărății pămîntului; și locuitorii pămîntului s'au îmbătat de vinul curviei ei!”

3. Și m'a dus, în Duhul, într'o pustie. Și am văzut o femeie, șezînd pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.

4. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mîna un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.

5. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pămîntului.”

6. Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sîngele sfinților și de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m'am mirat minune mare.

7. Și îngerul mi-a zis: „De ce te miri?” Ți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, și are să se ducă la perzare. Și locuitorii pămîntului, ale căror nume n'au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni. -
9. Aici este mintea plină de înțelepciune. - Cele șapte capete sînt șapte munți, pe cari șade femeia.
10. Sînt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celalt n'a venit încă, și cînd va veni, el va rămînea puțină vreme.
11. Și fiara, care era, și nu mai este, ea însăș este al optulea împărat: este din numărul celor șapte, și merge la perzare.
12. Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împărați, cari n'au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.
13. Toți au acelaș gînd, și dau fiarei puterea și stăpînirea lor.
14. Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.
15. Apoi mi-a zis: „Apele, pe cari le-ai văzut, pe cari șade curva, sînt noroade, gloate, neamuri și limbi.
16. Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mîncea, și o vor arde cu foc.
17. Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpînirea lor împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.
18. Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpînire peste împărații pămîntului.”

18

1. După aceea, am văzut pogorîndu-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pămîntul s'a luminat de slava lui.
2. El a strigat cu glas tare, și a zis: „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urîte;
3. pentrucă toate neamurile au băut din vinul mîniei curviei ei, și împărații pămîntului au curvit cu ea, și negustorii pămîntului s'au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”
4. Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!
5. Pentrucă păcatele ei s'au îngrămădit, și au ajuns pînă în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.
6. Răsplătiți-i cum v'a răsplătit ea, și întoarceți-i de două ori cît faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care a amestecat ea!”
7. Pe cît s'a slăvit pe sine însăș, și s'a desfătat în risipă, pe atît dați-i chin și tînguire! Pentrucă zice în inima ei: „Șed ca împărăteasă, nu sînt văduvă, și nu voi ști ce este tînguirea!”
8. Tocmai pentru aceea, într'o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tînguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentrucă Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.
9. Și împărații pămîntului, cari au curvit și s'au dezmiertat în risipă cu ea, cînd vor vedea fumul arderii ei, o vor plînge și o vor boci.
10. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: „Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într'o clipă ți-a venit judecata!” -
11. Negustorii pămîntului o plîng și o jălesc, pentrucă nimeni nu le mai cumpără marfa:
12. marfă de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de in suptire, de purpură, de mătasă și de stacojiu; nici felurile lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de fildeș, tot felul de vase de lemn foarte scump, de aramă, de fer și de marmoră;
13. nici scorțișoara, nici mirodeniile, nici miroznel, nici mirul, nici tămîia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de tot, nici grîul, nici boii, nici oile, nici caii, nici căruțele, nici robii, nici sufletele oamenilor.
14. Și roadele atît de dorite sufletului tău s'au dus dela tine. Toate lucrurile alese, strălucite, sînt pierdute pentru tine, și nu le vei mai găsi.

15. Ceice fac negoț cu aceste lucruri, cari s'au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plînge, se vor tîngui,
16. și vor zice: „Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu in foarte suptire, cu purpură și cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare!
17. Atîtea bogății într'un ceas s'au prăpădit!” - Și toți cîrmacii, toți ceice merg cu corabia pe mare, marinarii, și toți ceice cîștigă din mare, stăteau departe;
18. și, cînd au văzut fumul arderii ei, strigau: „Care cetate era ca cetatea cea mare?”
19. Și își aruncau țărîna în cap, plîngeau, se tînguiau, țipau și ziceau: „Vai! Vai! Cetatea cea mare, al cărei belșug de scumpeturi a îmbogățit pe toți ceice aveau corăbii pe mare, într'o clipă a fost prefăcută într'un pustiu!”
20. „Bucură-te de ea, cerule! Bucurați-vă și voi, sfinților, apostolilor și proorocilor! Pentru că Dumnezeu v'a făcut dreptate, și a judecat-o.”
21. Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare, și a zis: „Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit!
22. Și nu se va mai auzi în tine nici sunet de alăute, nici cîntece din instrumente, nici cîntători din fluier, nici cîntători din trîmbițe; nu se va mai găsi la tine niciun meșter în vreun meșteșug oarecare. Nu se va mai auzi în tine vuietul morii.
23. Lumina lămpii nu va mai lumina în tine, și nu se va mai auzi în tine glasul mirelui și al miresei, - pentru că negustorii tăi erau mai marii pămîntului, pentru că toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta,
24. și pentru că acolo a fost găsit sîngele proorocilor și al sfinților și al tuturor celor ce au fost jungheați pe pămînt.”

19

1. După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: „Aliluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mîntuirea, slava, cinstea și puterea!
2. Pentru că judecățile Lui sînt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pămîntul cu curvia ei, și a răzbunat sîngele robilor Săi, din mîna ei.”
3. Și au zis a doua oară: „Aliluia!.. Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!”
4. Și cei douăzeci și patru de bătrîni și cele patru făpturi vii s'au aruncat la pămînt și s'au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: „Amin! Aliluia!”
5. Și din scaunul de domnie a ieșit un glas, care zicea: „Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi cari vă temeți de El, mici și mari!”
6. Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărătească.
7. Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s'a pregătit,
8. și i s'a dat să se îmbrace cu in suptire, strălucitor, și curat.” - (Inul suptire sînt faptele neprihănite ale sfinților.)
9. Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sînt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!”
10. Și m'am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sînt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, cari păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul proorociei.)”
11. Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s'a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate.
12. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decît numai El singur.
13. Era îmbrăcat cu o haină muiată în sînge. Numele Lui este: „Cuvîntul lui Dumnezeu.”
14. Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in suptire, alb și curat.
15. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cîrmui cu un

toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascu vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

16. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.”

17. Apoi am văzut un înger, care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare, și a zis tuturor păsărilor, cari sburau prin mijlocul cerului: „Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu,

18. ca să mîncăți carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a călăreților, și carnea a tot felul de oameni, slobozi și robi, mici și mari!”

19. Și am văzut fiara și pe împărații pămîntului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui.

20. Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu cari amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amîndoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă.

21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s’au săturat din carnea lor.

20

1. Apoi am văzut pogorîndu-se din cer un înger, care ținea în mîna cheia Adîncului și un lanț mare.

2. El a pus mîna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.

3. L-a aruncat în Adînc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme.

4. Și am văzut niște scaune de domnie; și celorce au șezut pe ele, li s’a dat judecata. Și am văzut sufletele celorce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, și ale celorce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mîna. Ei au înviat, și au împărțit cu Hristos o mie de ani.

5. Ceialți morți n’au înviat pînă nu s’au sfîrșit cei o mie de ani. Aceasta este întîia înviere.

6. Fericiți și sfinți sînt ceice au parte de întîia înviere! Asupra lor a doua moarte n’are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.

7. Cînd se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi deslegat;

8. și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile, cari sînt în cele patru colțuri ale pămîntului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

9. Și ei s’au suit pe fața pămîntului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s’a pogorît un foc care i-a mistuit.

10. Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și proorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.

11. Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celce ședea pe el. Pămîntul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s’a mai găsit loc pentru ele.

12. Și am văzut pe morți, mari și mici, sfînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

13. Marea a dat înapoi pe morții cari erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții cari erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.

14. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.

15. Oricine n’a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc.

21

1. Apoi am văzut un cer nou și un pămînt nou; pentru că cerul dintîi și pămîntul dintîi pieriseră, și marea nu mai era.

2. Și eu am văzut coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfîntă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

3. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuș va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.
4. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tînguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintîi au trecut.”
5. Celce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sînt vrednice de crezut și adevărate.”
6. Apoi mi-a zis: „S’ a isprăvit! Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfirșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.
7. Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu.
8. Dar cît despre fricoși, necredincioși, scîrboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”
9. Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!”
10. Și m’ a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt.  
Și mi-a arătat cetatea sfîntă, Ierusalimul, care se pogora din cer dela Dumnezeu,
11. avînd slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul.
12. Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.
13. Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți; și spre apus trei porți.
14. Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.
15. Îngerul, care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei.
16. Cetatea era în patru colțuri, și lungimea ei era cît lărgimea.  
A măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă.
17. I-a măsurat și zidul, și-a găsit o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsoară îngerul.
18. Zidul era zidit de iaspis, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată.
19. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintîi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia de halchedon; a patra, de smaragd;
20. a cincea de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.
21. Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr’ un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie.
22. În cetate n’ am văzut niciun Templu; pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul, sînt Templul ei.
23. Cetatea n’ are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s’ o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul.
24. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pămîntului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.
25. Porțile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte.
26. În ea vor aduce slava și cinstea Neamurilor.
27. Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

1. Și mi-a arătat un rîu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.
2. În mijlocul pieții cetății, și pe cele două maluri ale rîului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dînd rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor.
3. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.
4. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor.
5. Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.
6. Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sînt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, cari au să se întîmple în curînd. -
7. Și iată, Eu vin curînd! (1. Sau: repede.) - Ferice de cel ce păzește cuvintele proorociei din cartea aceasta!”
8. Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m’am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui.
9. Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sînt un împreună slujitor cu tine, și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu.”
10. Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele proorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.
11. Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfînt, să se sfîntească și mai departe!
12. Iată, Eu vin curînd; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.
13. Eu sînt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfirșitul.
14. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!
15. Afară sînt cîinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!
16. Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sînt Rădăcina și Sămînța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.
17. Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celuice îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!
18. Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.
19. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui dela pomul vieții și din cetatea sfîntă, scrise în cartea aceasta.”
20. Cel ce adeverește aceste lucruri, zice: „Da, Eu vin curînd.” Amin! Vino, Doamne Isuse!
21. Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.